

de dansk-vestindiske Der, nemlig 35,312, medens Antallet fra den Tid af successtvt aftog, saa at der ved Emancipationen i 1848 kun var 20,647.

I den senere forløbne Tid skete der vel en ikke ringe Forandring i Sædne paa Derne; Regerne blive vistnok meget humanere behandlede end tidligere; fra Lovgivningens Standpunkt vare de Fremstridt, man kan paavise, imidlertid kun ringe. Dog skete der en væsentlig Forbedring ved et Rescript af 1830, hvorved det bestemtes, at en Slave i criminelle Sager kan tages i Ed, naar han er Christen og behørigt oplyst om Edens Betydning; dette var et overordentlig stort Fremstridt, naar man sætter sig ind i, hvor vanskeligt det er at tilvebringe Bevis om Mishandling af Slaver. Imidlertid blev det i England ved en Act af 28de August 1833 besluttet at anvende 20 Millioner £st., eller 180 Millioner Rbd., for at ophæve Slaveriet i de engelske Besiddelser, hvilket ogsaa i Genhold dertil og ved betydelige Pengetilskud blev gennemført til den 1ste August 1838. Den danske Generalgouverneur i Vestindien fattede allerede dengang paa Grund af den Bevægelse i Forholdene, som blev bevirket ved den engelske Emancipation, Planen til en succesiv Emancipation af Slaverne paa de danske Der. For at gennemføre dette, maatte man jo først erkjende Regernes Ret til at fordre deres Frihed; derhos maatte man erkjende en Ret hos dem til at erhverve sig Eiendom og endelig aabne dem Afgang til virkelig at erhverve sig Eiendom; dette Sidste paataente Gouverneuren navnlig ved successtve at see at skaffe dem Raadighed først over een og senere over flere Arbejdsdage om Ugen, for at de derved kunde sættes istand til at erhverve sig Noget. Grundtanken i disse Bestemmelser blev i det Væsentligste approberet ved Rescript af

22de November 1834, men der blev givet Gouverneuren en meget stor Myndighed, idet man overlod til ham at sætte dem iværk; dette gjorde imidlertid Gouverneuren virkelig, og efter at den engelske Emancipation var fuldendt i Aaret 1838, saae han sig istand til at indberette Resultatet af disse saaledes fra 1834 paa de danske Der indledede Skridt, der ved den vundne Erfaring vare befundne at være hensigtsmæssige; han afslagde derved tillige Beretning om, hvilke andre understøttende Skridt han til samme Tid havde foretaget, og hvoraf jeg navnlig skal fremhæve, at han havde forbudt offentlig Fremstilling af Regerne, naar de skulle sælges ved Auction, og saaledes hævet det store Anstøds punkt ved Slaveriet, som ligger i denne offentlige Udstilling og Besøling af „Varerne“, som ellers plejer at finde Sted i andre Slavelande. Den danske Regjering traf nu i Aaret 1840 en dobbelt Række af Foranstaltninger; paa den ene Side bifaldt man, hvad Gouverneuren havde gjort i Genhold til Rescriptet af 1834, og bekjendtgjorde dette saaledes ved Erfaringen prøvede Rescript ved Forordningen af 1ste Mai 1840; man ombyttede derhos Benævnelsen „Slave“ med „Ufri“; man udstedte en Forordning af 8de Mai 1840 imod Løsgængert paa de vestindiske Der; man forbød at afhænde Børn under 10 Aar uden deres Forældres Samtykke; og ved Siden af disse effective Bestemmelser, som man saaledes gav, indledede man tillige nye Forhandlinger med Gouverneuren og igjennem ham med Planterne om en videre Udvikling af denne saaledes paabegyndte successtve Emancipation. Man havde navnlig for De at give Regerne Afgang til Erhverv, for at de saaledes kunde sættes istand til ved egen Vindslibelighed at erhverve deres Frihed.